

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 171**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Yräraste!

Var nu inte så ledsen! Du brukar ej vara rädd för Kropps-
smärtor och detta är ju ingenting annat. Bliu hem för elata, så
plekar vi bort honom, men jag tror nog, att du får behålla bröstet
till några dagar. Jag tycker det var bra, att doktorn ansåg, att bröst-
porna afven kunde bero af nervor och sådant. Du skall vara
rikligt glad åt att Lindquist icke är så gudausligt bugg. Det skada
verkligen ej, att han kan sakna allvarligt. Lind var ju sådan
att han kunde försäkra en släende, att han var frisk. Jag
tror för resten bättre om Hering och sin de senaste doktorena
och det gör nog du med, men jag är glad om du låter det
vara ett år för att låta Kropp och nervor hvila. Inte kan
jag säga, om varelse varit, jag tyckte han var sig lik, sedan
i samras, men mindre hade han ej blifvit och det hade jag
väntat, förstås. Utanpå var den sig lik. Emellertid tycker
jag det är gale, att de strämma upp dig för en operation som
för döden. De pleka gå ju igenom operationerna, men de förkylla
sig snart och dö i lunginflammation efteråt, om de äro svaga.
Och det är ju ej farligt du har lungor för hoo som helst. Säkert
är dock att det är bättre för kvarje år, som elöjer, ty läkarna bli
ju så otroligt dumtiga. En veckor dag kommer väl någon att
upptäcka något, som dödar tumörer.

Tack för brevet af i går kväll. Ja vi skola nog hålla ihop.
Om vi finge hålla ihop hemma i dina rum, men du kan
förstås inte lefva lifvet, om du ej sitter i vackra soffor i
uthyringsrum. Jag skall nog komma i Maj, men jag reder
bestämt inte till Charstrand, om det ej är riktigt vär. Och här
ha vi ätta tio grader ^{kallt} kvar dag, men skall du kunna trolle
från vänen till i Maj. För resten får du göra hur du vill.
Jag är litet rädd för Kristiania och Kaja Blansen, men jag
har eljest intet emot Norge. Jag är mycket lydig.

Jag tänkte nu mycket på din mamas förmaning i går -
Man skall aldrig tjuga - Jag fick i går åter brev från Freds.

föreningen. Man skall aldrig gunga. Men jag kunde ju de
uslingarna, så jag visste att det var ingenting annat, som kunde
rädda mig ~~att~~ att skylla på Höpnehallen. Nu vilja de ha mig
i ett eller annat - Till slut tror jag de tvivga mig att
resa till Lederhofsåarna - Man skall verkligen vara nöjd
med det afslag man fått, då det gäller en fredsförening.
Ser du, jag skall säga dig något. Det är nog några slags sjuk-
dommar de där raptus, som gå genom vänskaplighet och en
mottaglig själ kan ej slippa dem. Jag har haft godtemplaris-
men och volapük och mysticism och teosofin och socialis-
men och fredsnaken och en del andra, men jag tillfrisknar
rätt snart. Nu har fredsnaken för rätt länge sedan gått öfver
för mig, och jag har ingen entusiasm för den kvar. Jag känner all-
intet behof att uppoffra mig. Jag ser mycket tydligt, att Ring Rou-
ma att omöjliggöra sig själfva och att om så ej vore, vore allt predi-
kande till ingen nytta - Våra armar för vi behålla lifsom värd
skärfning i skolorna i många hundra år, sedan de äro onödiga.
Det är ända ett en annan sak att motarbetas dryckenskap, det kan ju
vara den mest skadeliga sak att afgöra om han vill dricka eller ej. Men
det är ej den mest skadeliga sak att afgöra, om han vill släpa eller ej. Och
det kan ej bli fråga om afväpning, förv är hvitemåne regera hela jor-
den. Det är med fredsnaken som med kvinnesaken, man skall ej drifva
den direkt, utan man skall söta mildare seder, ällare färdväg, att
skänka lifsiddel hägra för mäniskorna - Och de ~~skänka~~ är det
som vi lifva för. Jag är säker på, att vi göra mycket större nytta än
hela den agiterande skaran.

Roligt att de äro så vackra i Göteborg, det tror jag gärna, det måtte
vara något som följer med vestkustens. Helt säkert en följd af den ständiga
varblundningen där. Sedan den gamle fiaketiden, finnes där nog alla
nationers blod.

Närha vecka blir flyttning - Jag längtar efter akademiens pengar
mer än lofligt, men bara för matens och skolans skull. Men
man skrifver nog bättre i matbelaget men -

och var nu inte rädd - Vi reder oss nog. För det första
ska du nu gåna glatt. Du kan ju inte dö, förv är den är färdig. Skrif
du klart, det var monark - Din delna -